

Zdravo srce (Medina)

Hatib: dr. Ahmed ibn Talib ibn Abdulhamid

21. šaban 1443. godine po Hidžri / 25. mart 2022.

Sva hvala i zahvala pripadaju Allahu, Njega hvalimo, od Njega pomoć i oprost tražimo, Njemu se utječemo od zla naših duša i naših ružnih postupaka. Koga Allah uputi, niko ga u zabludu ne može odvesti, a koga On u zabludi ostavi, niko ga ne može uputiti. Svjedočim da nema boga osim Allaha, jedinog, Kome niko nije ravan, i svjedočim da je Muhammed Njegov rob i poslanik, neka su na njega, na njegovu časnu porodicu, njegove ashabe i sve one koji ih slijede u dobročinstvu Allahov mir, spas i blagoslov do Sudnjega dana.

“O vjernici, bojte se Allaha onako kako se treba bojati i umirite samo kao muslimani!”
(Ali Imran, 102)

“O ljudi, bojte se Gospodara svoga, Koji vas od jednog čovjeka stvara, a od njega je i drugu njegovu stvorio, i od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao. I Allaha se bojte – s imenom Čijim jedni druge molite – i rodbinske veze ne kidajte, jer Allah, zaista, stalno nad vama bdi.” (En-Nisa, 1)

“O vjernici, bojte se Allaha i govorite samo istinu, On će vas za vaša dobra djela nagraditi i grijehе vam vaše oprostiti. A onaj ko se Allahu i Poslaniku Njegovu bude pokoravao – postići će ono što bude želio.” (El-Ahzab, 70–71)

Najistinitije riječi su one sadržane u Allahovoj Knjizi. Najbolja uputa je uputa poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Najveći grijeh su novouvedene stvari u vjeri, jer svaka takva stvar je novotarija, a svaka novotarija vodi u Vatru.

Poštovani vjernici, Uzvišeni Allah posmatra ono što se nalazi u čovjekovom srcu, jer dobro i loše koje proizlazi iz srca bit će mjereno na vagi. Uzvišeni kaže: “Onaj u koga njegova djela budu teška – u ugodnu životu će živjeti, a onaj u koga njegova djela

budu lahka – boravište će mu bezdan biti. A znaš li ti šta će to biti? Vatra užarena!
(El-Kariah, 6–11)

Džennet će biti primaknut isključivo čestitim vjernicima, koji se za svoje grijehе brzo i mnogo kaju. Oni su ti koji se uvijek nastoje pridržavati Allahovih propisa i odredbi. Uzvišeni kaže: “A Džennet će biti primaknut čestitima, neće biti ni od jednog daleko: ‘Ovo je ono što vam je obećano, svakome onome koji se kajao i čuvao, koji se Milostivoga bojao, iako Ga nije vidio, i koji je srce odano donio. Uđite u nj, u miru, ovo je Dan vječni!’ U njemu će imati što god zažele – a od Nas i više.” (Kaf, 31–35) Takav vjernik bit će obradovan time što će mu biti boravište u Džennetu, gdje će kao nagradu gledati lice Gospodara, jer je tu nagradu zavrijedio tako što je razumio da nagradu dobiva onaj koji opomene ozbiljno shvati, te objavu doslovno slijedi i Svevišnjeg se boji: “Tvoja opomena koristit će samo onome koji Kur’an slijedi i Milostivoga se boji, iako Ga ne vidi; njega obraduj oprostom i nagradom lijepom!” (Jasin, 11)

Ko uvijek bude imao na umu sveprisustvo Sveznajućeg i Svemoćnog Stvoritelja, dok je živ ponavljat će Ibrahimovu, alejhis-selam, dovu: “(...) I ne osramoti me na Dan kad će ljudi oživljeni biti, na Dan kada neće nikakvo blago, a ni sinovi od koristi biti, samo će onaj koji Allahu srca čista dođe spašen biti!” (Eš-Šuara, 87–88). Takav u grudima nosi čisto srce, oslobođeno od nevaljalih strasti i mrklih smutnji. On svoje srce štiti poštivajući Allahove granice, kao što se u hadisu Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, pojašnjava: “Doista su halal i haram jasni, a između toga postoje sumnjive stvari koje ne poznaju mnogi ljudi, pa ko se bude čuvao od sumnjivih stvari, taj je sačuvao svoju vjeru i čast. A ko bude nemarno činio sumnjive stvari, taj će neminovno počinuti i haram, poput pastira koji svoje stado vodi na ispašu blizu nekog zabranjenog posjeda, pa su sve šanse da će neka ovca otići u taj zabranjeni posjed. Uistinu, svaki vladar ima svoje granice koje je zabranjeno prijeći, a zaista su Allahove granice Njegove zabrane. Uistinu u tijelu ima jedan komad mesa, i kada je on ispravan, bit će ispravno i ostalo tijelo, a ako pak on bude pokvaren, onda će i ostalo tijelo biti pokvareno i neispravno. To je, zapravo, srce.” Neka se Allah smiluje

čovjeku koji često sebe kritizira, pa ponekad bude i oštar prema sebi, primoravajući se tako da se povinuje Božijoj Knjizi. On će na takav način postići to da mu Kur'an bude vodič kroz život. Kur'anom će u to srce život udahnuti, učinit će ga osjećajnijim tako što će voditi brigu o siročadima i udjeljivati siromasima, a stalnim spominjanjem Božijeg, džellešanuhu, imena ispunit će ga svjetlom. Ko bude Božije ime stalno spominjao, također će biti spominjan. Ko bude često na nebesima spominjan, bit će po dobru prepoznatljiv i dobro će ga pratiti. Uzvišeni kaže: “Sjećajte se vi Mene, i Ja ću se vas sjetiti, i zahvaljujte Mi, i na blagodatima Mojim nemojte neblagodarni biti!” (El-Bekara, 152)

Svaki čovjek ima dva oka u glavi kojima razaznaje svijet oko sebe, ali i intuiciju u srcu kojom osjeća posljedicu djela na Sudnjem danu. Kada Allah odredi dobro nekom vjerniku, podari mu snažan osjećaj u srcu kojim će biti siguran u Allahovo obećanje u danima što će tek nastupiti. Tako će on povjerovati u sve što je nevidljivo, a nagoviješteno. Ukoliko Uzvišeni Allah ne odredi dobro nekom, uskrati mu taj osjećaj, prepuštajući ga samom sebi. Uzvišeni kaže: “Kako oni ne razmisle o Kur'anu, ili su im na srcima katanci!” (Muhammed, 24)

A zar ti katanci nisu rezultat nemara u srcu ili nepostojanja onoga što budi pomisao da će se stati pred Gospodarom? Kako će srce koje je zaokupirano ljubavlju prema dunjaluku, koje zaboravlja na Allaha, da se uzvisi u prostranstva nebeska, a potom se vrati s mislima koje narav ljudsku ukroćuju i misli čine bistrim? Kako da srce ne osjeti ljubav prema dunjaluku kada oči stalno gledaju kako se drugi životom naslađuju, i kada uši njihove slušaju uljepšane govore? Takvo srce ostat će prazno ne noseći u sebi nikakvu mudrost koja se može “uklesati” samo u čisto srce putem svjetlosti znanja. Kada srce ne nosi u sebi mudrost, onda ga neznanje ispuni, oduzimajući mu svaki znak života, tako da osoba koja ga nosi u grudima počne živjeti poput životinje, bez ikakvih briga spava, samo za ispašom traga, želudac dobro napuni i grohotom se smije. Danju trči za dunjalukom, a noću uživa svom u nemaru. Uzvišeni kaže: “Mi smo za Džehennem mnoge džine i ljude stvorili; oni srca imaju – a njima ne shvataju,

oni oči imaju – a njima ne vide, oni uši imaju – a njima ne čuju; oni su kao stoka, čak i gori – oni su zaista nemarni.” (El-A’raf, 179)

Nemarni su oni koji žive u laži, koji lažu kada govore i varaju kada nešto čine. Ni Allahu, džellešanuhu, ne obraćaju se iskreno. Uzvišeni kaže: “Ima ih koji su se obavezali Allahu: ‘Ako nam iz obilja Svoga dade, udjeljivat ćemo, zaista, milostinju i bit ćemo, doista, dobri!’ A kad im je On dao iz obilja Svoga, oni su u tome postali škrti i okrenuli se – a oni ionako glave okreću. I nadovezao im je On na to pritivnost u srcima njihovim sve do dana kada će pred Njega stati, zato što se onoga što su Allahu obećali ne pridržavaju i zato što stalno lažu. Zar oni ne znaju da Allah zna ono što oni u sebi kriju i ono o čemu se sašaptavaju i da je Allah znalac svega skrivenog?!” (Et-Tevba, 75–78) Laž im u srcima otupi svaki osjećaj za dobro. Uzvišeni kaže: “Allah je zapečatio srca njihova i uši njihove, a pred očima njihovim je koprena; njih čeka patnja golema. Ima ljudi koji govore: ‘Vjerujemo u Allaha i u onaj svijet!’ – a oni nisu vjernici. Oni nastoje prevariti Allaha i one koji vjeruju, a oni, i ne znajući, samo sebe varaju. Njihova srca su bolesna, a Allah njihovu bolest još povećava; njih čeka bolna patnja zato što lažu.” (El-Bekara, 7–10)

A kako da srce koje je zapečaćeno išta osjeti? “Ali, oči nisu slijepa, već srca u grudima!” (El-Hadždž, 46) Čovjek kome bude darovano da vidi sve znakove upute, odnosno bude mu olakšan put ka spoznaji, ali on to ne prihvati – bit će kažnjen time da će mu srce postati tvrdo. Uzvišeni kaže: “Eto tako Allah pruža vam dokaze Svoje da biste shvatili. Ali srca vaša su poslije toga postala tvrda, kao kamen su ili još tvrđa, a ima i kamenja iz kojeg rijeke izbijaju, a ima, zaista, kamenja koje puca i iz kojeg voda izlazi, a ima ga, doista, i koje se od straha pred Allahom ruši. – A Allah motri na ono što radite.” (El-Bekara, 73–74)

Poštovani vjernici, Uzvišeni Allah dao nam je veličanstven i krajnje jasan primjer, u kome se slikovito opisuje naše stanje i iznosi se način kako se spasiti. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: “Uzvišeni Allah daje primjer Pravog puta, a sa obje strane tog puta su zidovi na kojima se nalaze otvorena vrata. Preko vrata su spušteni zastori. Na početku puta glasnik poziva: ‘O ljudi, idite svi Pravim putem i nemojte s

njega skretati.’ Čut će se glas također iznad Pravog puta koji poziva u isto. Kada neko pođe skloniti zastor s određenih vrata, bude mu rečeno: ‘Teško ti se! Nemoj sklanjati zastor. Ako to učiniš, sigurno ćeš ući kroz vrata.’ Pravi put je primjer islama, zidovi su Allahove granice, otvorena vrata su vjerske zabrane, glasnik na početku puta je Božija objava, a glas koji se čuje iznad puta je intuicija koja se nalazi u srcu svakog vjernika.” Uzvišeni Allah kaže: “U tome je, zaista, pouka za onoga ko razum ima ili ko sluša, a priseban je.” (Kaf, 37)

Poštovani vjernici, donesimo salavat i selam na najbolje stvorenje i najčasnije biće, poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Uzvišeni nam naređuje da donosimo salavat i selam na njega: “Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šalžite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56).

Gospodaru naš, blagoslovi našeg poslanika srca čistoga i lica svijetloga, Muhammeda i rod Muhammedov, kao što si blagoslovio Ibrahima i rod Ibrahimov. Zaista si Ti hvaljen i slavljen. Gospodaru naš, obaspi blagodatima Muhammeda i rod Muhammedov, kao što si obasuo blagodatima Ibrahima i rod Ibrahimov. Zaista si Ti hvaljen i slavljen. Gospodaru naš, smiluj se upućenim vođama – četverici pravednih halifa, svim drugim ashabima i svima onima koji ih slijede u dobru do Sudnjega dana. Uzvišeni, smiluj se i nama, uistinu Ti si od najmilosnijih milosniji.

Gospodaru naš, mi smo robovi Tvoji, sinovi robova Tvojih, naš život je u rukama Tvojim. Tvoja odredba bit će na nama ostvarena, a Tvoja presuda nam je pravedna. Upućujemo Ti, Gospodaru, naše dove, izgovarajući svako Tvoje uzvišeno ime, koje si Sebi odabrao, objavio u Svojoj Knjizi, dao znanje o njemu nekom Svom robu ili znanje o tome zadržao kod Sebe – da učiniš da časni Kur’an bude povod sreće u našim srcima, da obasjava naše grudi, tugu odagnava i brige uklanja. Uzvišeni Allahu, podari nam da se sjetimo onoga što s uma smetnemo i poduči nas onome što ne znamo. Gospodaru naš, podari nam da učimo Kur’an u noćnim satima i na izmaku dana, onako kako si Ti, Gospodaru, zadovoljan. Uzvišeni, učini nas nosiocima Kur’ana, dijelom odabrane skupine među Tvojim stvorenjima. Podari nam,

"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE

Gospodaru, da pronađemo koristi u Kur'anu i podigni naš stepen njime. Učini da slijedimo njegove upute, da nas vodi ka džennetskim prostranstvima.

“Gospodaru naš, oprosti nam krivice naše i neumjerenost našu u postupcima našim, i učvrsti korake naše i pomoz nam protiv naroda koji ne vjeruje.”

“Gospodaru naš, podaj nam dobro i na ovome i na onome svijetu, i sačuvaj nas patnje u Ognju!” (El-Bekara, 201)

Gospodaru naš, oprosti nam naše grijehе sve, sitne i krupne, prve i posljednje, tajne i javne.

“Allah zahtijeva da se svačije pravo poštuje, dobro čini, i da se bližnjima udjeljuje, i razvrat i sve što je odvratno i nasilje zabranjuje; da pouku primite, On vas savjetuje.”
(En-Nahl, 90)

Poštovani vjernici, budimo Allahu poslušni, kako bi nam se smilovao. Zahvaljujmo Mu se na blagodatima, kako bi nam više darovao. Obavljanje molitve najveća je poslušnost! A Allah zna šta radite.”

